

חלום

אבא, אבא,
אתה יודע?
הלילה ראיתי סרט קולנוע
בכרית שלי

סרט קולנוע בכרית שלי

שירים יורג' ארגואטה
ציירה אליזבת גומז

בין השנים 1980 – 1990 יותר מחצי מיליון
אנשים ברחו לארצות הברית. היום קיימות
קהילות של אנשי סלבדור בלוס אנג'לס, סן
פרנציסקו, וושינגטון הבירה ובערים אחרות.
השירים הבאים מבוססים על החיים שלי
בתקופה ראשונה של נוכחותי בארצות
הברית. מאוד התגעגתי לארץ מולדתי! אך
איזה מזל היה לי לחיות בסן פרנציסקו! אלה
שירים של זיכרונות וחלומות שלי – סרטים
שבכרית שלי. אני מקדיש אותם לכל ילדי סן
סלבדור, ולילדים בכל מקום שהוא, בתקווה
שלכולנו יהיה מחר נהדר.
יורג' ארגואטה

הקדמה

נולדתי בקרבת סן סלבדור, בירת אל סלבדור.
ביתי עמד בקצה הגבעה סן יקינטו. זה היה בית
צנוע, עם רצפות עפר, ללא מים זורמים ובלי
חשמל. כשירד גשם היה לי נעים לשמוע את
הטיפות המרקדות על הגג. מסביב גדלו עצי
פרי. תוכים וציפורים צבעוניות אחרות באו כל
בוקר לאכול ולשיר.
עם כל היופי הזה סביב לא הבנתי כמה שהיינו
עניים. אמנם רצינו שינוי אך כמה אנשים בעלי
כוח ושררה לא רצו בשינוי. כתוצאה פרצה
מלחמת אזרחים מלאת דם.

שכונת השמש

אני חי בסן פרנציסקו,
באזור מיסיון,
שכונה של שמש,
של צבעים ושל ריחות.

אבוקדו ומנגו,
פפיה ואבטיחים.
כאן ידידי טומאס צוחק
יותר חזק מהשמש.

進來

כאן בשכונה
אני יכול לטעום
מרק של שפות
ברוח

סינית במסעדות,
ערבית בחנות ירקות,
ובכל מקום
אנגלית וספרדית

כאן בשכונתי,
אזור מיסיון,
השמש זורחת תמיד,
בדיוק כמו בסלבדור

הכל שמש

sabrosos mangos i papayas

פלאי העיר

כאן בעיר רואים
פלאים בכל מקום

כאן מנגו
בפחיות

בסן סלבדור
הם גדלו על עצים

כאן עופות נמכרים
בשקיות פלסטיק

שם הם
ישנו לידי

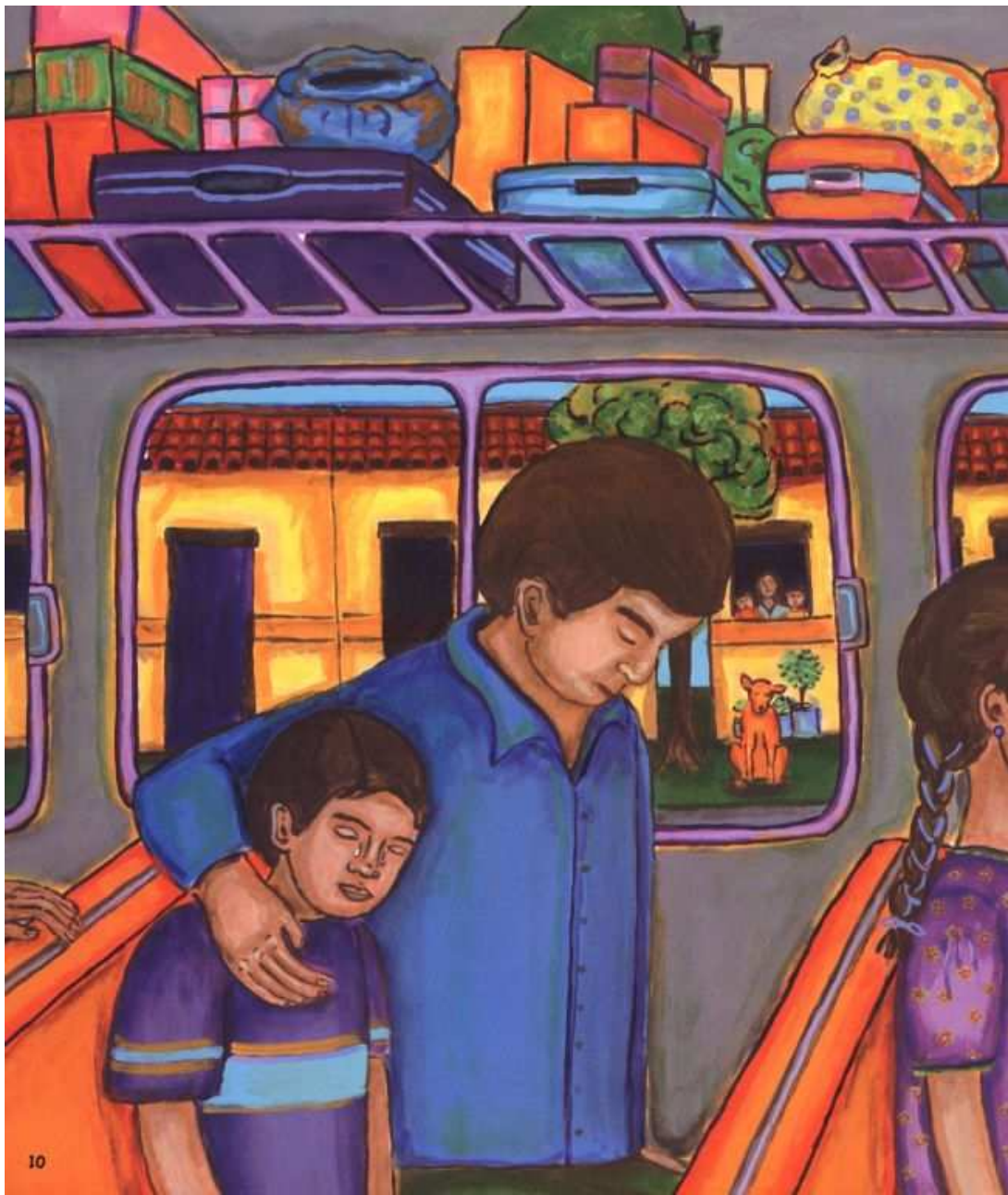
פאפוסאס

פאפוסאס
הם מה שמצאתי
על שולחני

כאשר אמא קראה לי
אחר הצהרים
ג'ורג'יטו, בוא לאכול

פאפוסאס
הם עגולים
כמו האות O

פאפוסאס
הם הזכרונות
המתוקים ביותר

כשעזבנו את אל סלבדור

כשעזבנו את אל סלבדור
כדי לנסוע לארצות הברית,
אבא ואני עזבנו בחיפזון,
בבוקר מוקדם בדצמבר

עזבנו בלי להגיד שלום
לקרובים, ידידים ושכנים
לא אמרתי שלום לנטו,
הידיד הטוב ביותר שלי
לא אמרתי שלום לקוקי,
התוכי המדבר שלי,
לא אמרתי שלום
לשא-שא-שא-שא
הכלב האהוב שלי

כשעזבנו אל סלבדור
באוטובוס לא יכולתי להפסיק
לבכות
כי עזבתי את אמי,
את אחי הקטנים ואת סבתי

במלחמה

רחובות
נעשו כל כך ריקים

דלתות
היו עשויות מפלדה

הרוח
יללה בלי הרף

ואף פעם
לא יצאנו לשחק

מרק כוכבים

ערבים רבים
הלכתי לישון
בלי לאכול

היינו מסתכלים
על הכוכבים
הם היו המרק שלנו

נחשי מדרכות

אבא, אל תדרוך על הנחשים
אל תדרוך על נחשי המדרכות
אינך רואה שאלה קוברות?

אם תדרוך עליהם
הם יתחילו להתפתל
סביב רגליך

הם ינקשו אותך,
הם ינשכו אותך
ותהיה ישנוני מאוד

קולו של אבא

בוא הנה בני,
בוא הנה ילדי,
בוא הנסיך הקטן שלי

בוא לזרועות אבא,
בוא ללבי,
בוא לאהבתי

אני רוצה לספר לך
כל כך הרבה דברים
על ארצנו אל סלבדור

האופניים שלי

האופניים שלי
הם סגולים
וגבוהים ממני

האופניים שלי
הם סוס מנומר
ומהיר מהרוח

האופניים שלי
הם דרקון
מרקד

הרץ
כל הזמן
לאל סלבדור

צל

צל,
אני אוהב אותך,
אך לפעמים,
אתה מכעיס אותי

כי כל פעם
כשאנו מתחרים
אתה מנצח תמיד

ורווים

אנו נוסעים וצוחקים
ומחפשים קופסאות
קרטון
זרוקות בכל מקום

אני מישר את
הקופסאות
עם אגרופים
כאילו הייתי מתאגרף

ואז אני קופץ
על הקופסאות
כאילו על טרמפולינה

אבא מושיט לי יד
ואומר "גרציה מי יו"
(תודה בני)

המכונת הכתומה של אבא

ורווים

המכונת הכתומה
של אבא
רצה דרך רחובות
כל יום

כשאני רואה את
אבא
ואת המכונת
הכתומה שלו
לפני בית הספר

אני רץ ורץ
ונותן קפיצה גדולה
כדי לשבת לידו

שקרים של טומאס

טומאס אתה שקרן

אמרת לי
כי הציפורים עפות
כי יש להן מנועים
בישבן

שקרן

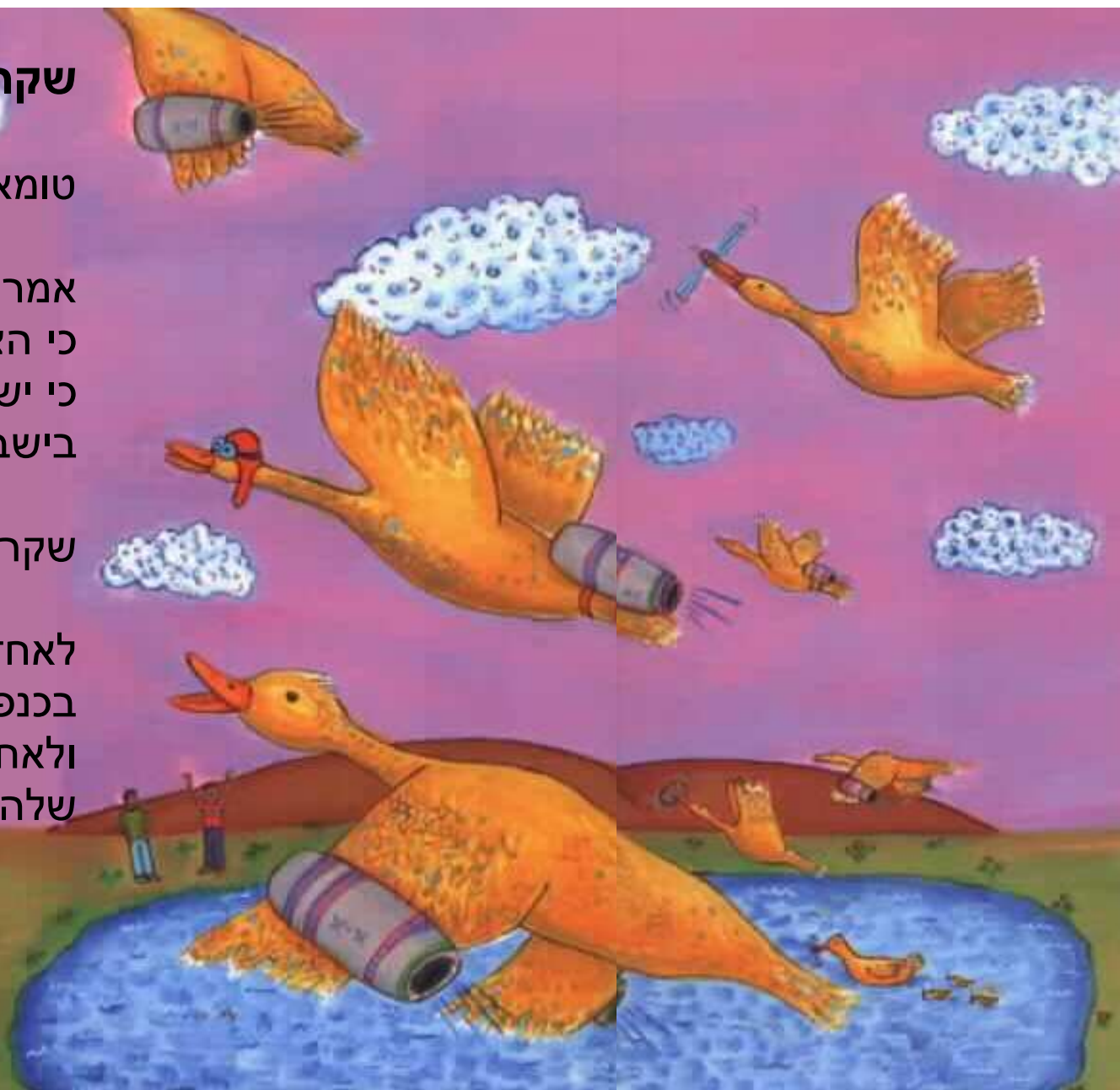
לאחדים יש מנועים
בכנפיים
ולאחרים במקורות
שלהם

טומאס העליז

ידידי החדש טומאס
מספר לי
סיפורים משעשעים

הבדיחות שלו
מזכירות לי את נטו,
ידידי בסן סלבדור

שאותו אני שומר
בלבי
כמו שמש

קול מהבית

"יורג', יורג' אולי
לא תחזור אף פעם,
אם תזכור איך ישבת
איתי על גדות הנהר?

יורג' יורג', אל תשכח
שבנהואטל 'טטל'
זו אבן ו'ניאולוטל'
זה 'לבי'

(נהואטל היא שפה מקומית המדוברת
באזורי מקסיקו ואל סלבדור)

מדודי אלפרדו
קיבלתי הפתעה,
חבילת דואר
מסן סלבדור

בתוכה מצאתי סרט
עם קול של סבתא
שמדברת ושרה לי
בנהואטל ובספרדית

שפת הציפורים

השפה עליה
סבתא אומרת

שהעם שלה
'פיפּלס'

למדו
מציפורים

נהגתי לדבר
רק ספרדית

עכשיו אני מדבר
גם אנגלית

ובחלומותי
אני מדבר נהואטל

(פיפּלס הם ילידים של אל סלבדור, המדברים נהואטל, שפת
האצטקים

סיפורים של סבתא שלי

(אני קורא לסבתא 'מיטה' כינו
חיבה בספרדית)

סיפורי מיטה
מילאו את בקתתנו
בכוכבים

סיפורי מיטה
עוררו חיוכים
על פנינו

סיפורי מיטה
הם ישנים
כמו ההרים

סיפורי מיטה
הם כמו שירת
הצרצרים

כשעצום עיניים
אוכל לשמוע אותם
במשבי רוח

המדריך הטוב ביותר בעיר

רכבות עיר קטנות
שנכנסות ויוצאות
מפיות פתוחים
של ההרים

בנינים ענקיים
שקוטפים כוכבים
מהאדמה
ושמים אותם בשמיים

"בואו לראות את העיר
אהיה המדריך שלכם"
אני אומר לאמא
ולאחי הקטנים

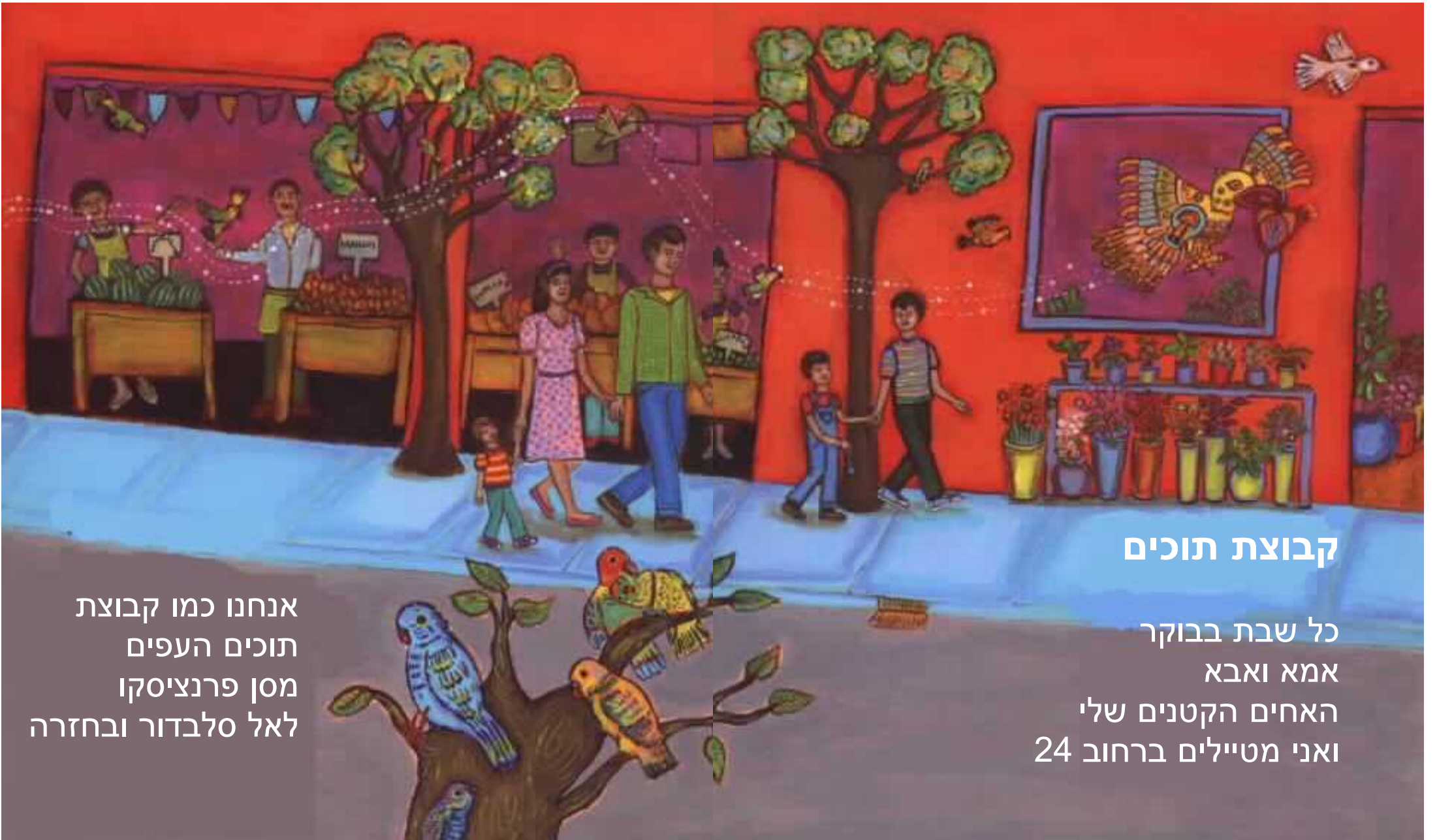
יש כל כך הרבה דברים
שאני רוצה להראות לכם,
גינות שעוברות לידינו על
ידיהן של נשים

קן המשפחה

אך כשאני מחבק אותם
אנו מרגישים כמו קן
גדול עם כל הציפורים
בפנים

היום אמא שלי
והאחים הקטנים
באו מאל סלבדור
אני יכול להכיר אותם רק בקושי

אנחנו כמו קבוצת
תוכים העפים
מסן פרנציסקו
לאל סלבדור ובחזרה

קבוצת תוכים
כל שבת בבוקר
אמא ואבא
האחים הקטנים שלי
ואני מטיילים ברחוב 24